

מדוע יוותרו על מנחמיה ואיך הזרחלו שני חברי כנסת מתחת לשער של בית-קברות בפולין

אותם בעיירה טארנוב סביב עמוד אחד שנותר מבית-כנסת הרוס, שבראשו היה כתוב: "השמש זרחה ואלוהים ללא בושה". שני הח"כים וארליך יצאו למקום. ההריסות נמצאו.

מיידאנק, שבסביבות לובלין. נסע איתם **אבי ארליך**, עורך-דין תל-אביבי, בנו של ניצול שואה, שאביו נתן לו לפני המסע שקית מאבני הריהוטים בירר שלים. האב ביקש מארליך לפזר

ודוב **שילנסקי**, ששבו מביקור במחנות-ההשמדה בפולין, ומ' צעדת המוות של ניצולי-תאומי-מנגלה. עדיין לא השתחררו מהחוויות שעברו עליהם. בדרך-מקראקוב לוורשה הם עברו ליר

פעמים ככלא, בגלל מעורבותו במחתרות ימניות ובמזימות נגד המיסגרים בהריהבית, נתן פעם לתלמידיו נושא לחיבור: פר-ליטיקה - אמנות הבחירה בין שתי רעות. בורג הצעיר הציע לפרס שייפגש אישית עם פולוול, אך לא באופן רישמי וחגיגי.

ראשי-המשלה פרס פגש השבוע באמנון **נרב**, כתיב-הריו לענייני-מפלגות. מה שלומך? לאן נעלמת? שאל פרס. ענה לו נרב בחיך: "אתה ברכת ליי" נרב רמוז לכך, כי בעוד שהוא נשאר בתל-אביב, העתיק פרס את מגוריו ומקום-עבודתו לירושלים.

שני הח"כים שבה זיים

לכמה זמן זקוק ח"כ כדי להתביית במישך-הכנסת? הי שבוע התברר, שלפחות אחד עדיין אינו יודע היכן הוא נמצא. לחררה של רוכרת-הכנסת **שרה יצחקי**, שבו ישבו כמה ע"תונאים ושוחחו, הציג ראש ר' נשמע קול: "איפה כאן המודיעין שהח"כים מקבלים מעטפות?" העיתונאים ראו את פניה הי מופתעות של יצחקי. השואל היה ח"כ יחד **בנימין (פואר)** **בך אליעזר**, שעדיין לא למד כי המודיעין נמצא בכניסה למישכן, דרכה הוא נכנס בכל פעם.

כדיון על לבנון, שנערך במליאת הכנסת, האשים ח"כ הליכוד **בני שליטא** את ויקטור **שפיטוב** כי בעוד 20

טופסי התושב-החוזר של הנשיא ואשתו. גם האורחים רמי-המעלה הספורים, שבאו לקבל את מניו של הנשיא. ניצלו את הזמן עד לבואו בשיחות חשובות. ראשי-המשלה, שימעון פרס, וממלא מקומו, יצחק שמיר (למטה), קבעו ביניהם מנישה למוצאי-השבת. ערב יציאת פרס לאירופה. פרס אמר לשמיר: "יצחק, האם נוח לך שניפגש מחר בערב בארבע עיניים?"

אך לא העמוד. הם יצאו לבית-הקברות היהודי במקום, שהיה נעול. השלושה הזרחלו מתחת לשער ומצאו את העמוד, שניצב מעל קברי-אחים. הכותרת שובי-שה, ובמקום המילה אלוהים צוייר מג'ודי.

נקראקוב חיפשו היש-ראלים בית-כנסת. כשראו את הקשיים, העדיפו להתפלל בי מוטל שבו ישנו, אך היו רק תישעה למניין. שילנסקי תפס יוזמה וצעד למלון הסמוך, שבו התגוררו עיתונאים מכל העולם שסיקרו את האירוע. מייד הת' גייס לא מניין אחד, כי אם שניים.

וייס, הדובר פולנית רהר טה, צולם לטלוויזיה הפולנית. הוא שאל מדוע אי-אפשר להתגבר על מישקע-העבר ולקיים בין שתי המדינות יחסים ידידותיים, כפי שצריך להיות על-פי ההיגיון ההיסטורי. ל' הפתעתו, דבריו שוררו במלואם, מבלי שצנזרו כלל.

דרך ארוכה עבר אמנון

מתיישב בחדר האורחים שירות שלום בנמל-התעופה בן-גוריון. (למעלה משמאל), לפני תחילת מסיבת-העיתונאים הקצרה, שערכה ביום השישי אחרי-הצהריים. בשבו ממסעו הקצר באירופה. בעודו מדבר, ניצל שלישו הצבאי, עמי גלוסקא (למעלה מימין), שהוא גם דובר הנשיא, את הזמן ומילא את

שנה יהיו אנשי מפ"ם מוכנים לוותר גם על... באר-שבוע, תיקן אותו יאיר צבן: "המקום היחיד שאנו מוכנים לוותר עליו הוא מנחמיה". שליטא הוא ראש המועצה המקומית של המושב הגלילי.

כלהט נאומו קרא שליטא לעבר האופוזיציה: "מה איתכם? אינכם רואים מה יקרה?" הגיב יוסי שריר: "מספיק שאנחנו רואים אותך" שר-הביטחון יצ' חק רביץ, שנכח כאולם, פרץ בצחוק רם.

אברהם (אברום) בורג, היועץ הטרי של ראשי-המשלה לענייני יהודי-התפוצות, נאלץ כבר בתחילת דרכו לקבל החלטה חשובה - האם על שימעון פרס להיפגש עם ג'רי פולוול, מנהיג הרוב המוסרי האמריקאי, שהוא כומר ימני קיצוני. כיצד נהג בורג, בנו של שר-הדתות, יוסף בורג? הוא נזכר כי בתיכון היה לו מורה לחיבור בשם יואל לרנר, מטובי מוריו. לרנר, שישב כמה